यद्यू अस्याम् आचरेत् पापम् अग्निर् लावाणके, ततः
प्रकाशको ऽप्यू असंबन्धं तमो जगति पातयेत् । 18
इति वासवदत्तां च दृष्ट्वा स्मृत्वा च तं तथा
दाहप्रवादं सोत्कण्ठा इव काश्चिद् बभाषिरे । 19
दिष्ट्या न लज्जिता देवी सपत्न्या सखितुल्यया,
इति पद्मावतीं वीक्ष्य वयस्या जगदे ऽन्यया । 20
नूनं, हरमुरारिभ्यां न दृष्टं रूपम् एतयोः,
किम् अन्यथा भजेतां तौ बङ्कमानम् उमाश्रियौ । 21
इत्यू ऊचुर् अपरासू ते द्वे दृष्ट्वा देव्यौ परस्परं
क्षिपन्त्यः प्रमदोत्फुल्ललोचनेन्दीवरस्रजः । 22
एवं वत्सेश्वरः कुर्वन् जनतानयनोत्सवं
स्वमन्दिरं सदेवीकः प्राविशत् कृतमङ्गलः । 23
प्रवाति या अब्जसरसो या अब्धेर् इन्दूदये यथा
तत्कालं तस्य सा कापि शोभा अभूद् राजवेश्मनः । 24
क्षणाद् अपूरि सामन्तमङ्गलोपायनैश् च तत्
सूचयद्भिर् इव अशेषभूपालोपायनागमं । 25
संमान्य राजलोकं च वत्सराजः कृतोत्सवः
चित्तं सर्वजनस्य इव विवेश अन्तःपुरं ततः । 26
देव्योर् मध्यस्थितस् तत्र रतिप्रीत्योर् इव स्मरः
पानादिलीलया राजा दिनशेषं निनाय सः । 27

Digitized by Google